

РЕШЕНИЕ

№ 453

гр. Пловдив, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

при участието на секретаря Пенка В. Георгиева
като разгледа докладваното от Елена З. Калпачка Въззивно гражданско дело
№ 20225300500347 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Производството е образувано по въззивна жалба на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, ЕИК 115552190, чрез юрисконсулт К.А., срещу решение № 261733/14.06.2021 г. по гр.дело № 2507 по описа на РС Пловдив за 2021 г., с което са отхвърлени предявените от „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК ***, град Пловдив, срещу С. КР. Б., починал в хода на процеса, заместен от наследниците Л. Г. Б., ЕМ. С. Б., ЗЛ. С. Й. и А.. С.. А., искове за признаване за установено в отношенията между страните, че С. КР. Б., починал в хода на процеса, заместен от наследниците си, дължи на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, следните суми: главница в размер на 5282.28 лева, представляваща стойност на допълнително начислена ел. енергия вследствие установено неизмерване на количество електроенергия за периода от 23.11.2018г.-22.05.2019г. за обект на потребление, находящ се в гр. П., ул. ***; 230.37 лева- обезщетение за забавено плащане на главницата в размер на законната лихва за периода 13.08.2019 г.–16.01.2020 г.; ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на постъпване на

заявлението в съда – 17.01.2020 г. до окончателното ѝ погасяване, за които суми е била издадена Заповед № 286 от 20.01.2020 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, по ч. гр. дело № 683/2020 г. по описа на ПРС и са възложени разноските по делото на жалбоподателя.

Недоволен от постановеното решение жалбоподателят го обжалва изцяло, като неправилно и незаконосъобразно. Излага мотиви, че в качеството си на оператор на електроразпределителна мрежа отговаря за функционирането и, за нейната поддръжка, както и за развитието и на дадена територия като собственик на тази мрежа. Съгласно новата регламентация на реда и начина на преизчисление на количествата ел.енергия в ПИКЕЕ, обн.ДВ 35/30.04.2019 г., в случаите, когато СТИ не измерва, или не измерва ел.енергия, преизчислението на количествата ел.енергия, както и фактурирането им, се извършва от оператора на съответната електроразпределителна мрежа. Мотивира подробно становището си, че съдът в решението си се е позовал единствено на противоречие между ПИКЕЕ и ЗЕ, като е извършил недопустим инцидентен съдебен контрол, при извършване на пряк контрол за законосъобразност на нормативен акт пред ВАС. Счита, че съдът е следвало да приложи действащата нормативна разпоредба в ПИКЕЕ, според която е безспорно, че както преизчисляването на преминалите количества ел.енергия, така и фактурирането им се извършва от мрежовия оператор директно на клиента, тъй като вземането, отразено във фактурата не е за продадена ел.енергия, а за покриване на технологични разходи, причинени от нерегламентирано вмешателство върху СТИ, или промяна на схемата за свързването му, довели до непълно измерване, отчитане и заплащане на потребеното в обекта количество ел.енергия, вече заплатена от електроразпределителното дружество. Моли да бъде отменено изцяло обжалваното решение, като бъде постановено друго, с което да бъдат уважени изцяло исковите претенции на „Електроразпределение Юг” ЕАД в пълен размер, както и да му бъдат присъдени направените разноски. Моли решението да бъде отменено изцяло и да бъде постановено ново, с което да бъде отхвърлен изцяло предявения иск, както и да бъдат присъдени разноските на жалбоподателя в двете инстанции.

Постъпил е писмен отговор на въззивната жалба от въззиваемата А.. С.. А., чрез назначения и особен представител адв. П.К.-Б., в който счита, че

обжалваното решение е правилно, постановено в съответствие с материалния закон, който е издирен и приложен правилно, с оглед констатираното противоречие между ЗЕ и ПИКЕЕ и задължението за съда по чл. 15 от ЗНА и чл. 117, ал. 2 от Конституцията на РБ. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, да бъде потвърдено изцяло постановеното решение, с всички произтичащи от това правни последици и да бъдат присъдени разноски. В съдебно заседание поддържа становището си и моли въззивната жалба, като неоснователна, да бъде оставена без уважение и да бъде потвърдено обжалваното решение като постановено в съответствие с материалния закон, законосъобразно и обосновано.

Въззиваемите Л. Г. Б., Е. С. Б. и ЗЛ. С. Й., чрез процесуалния си представител адв. Д., в хода на съдебните прения изразяват становище за допустимост, но неоснователност на въззивната жалба. Считат, че в постановеното РС Пловдив правилно е достигнал до извода, че следва да се приложи нормата с по-висок ранг, за което и е установил, че липсва материално-правна легитимация на ищеца да иска заплащане на сумите по предявения иск. Молят да бъде оставено в сила обжалваното решение, като правилно и законосъобразно и да им бъдат присъдени разноски в размер на 300 лв., съгласно приложен списък по чл. 80 от ГПК и договор за правна защита и съдействие от 04.03.2022 г.

Жалбата е подадена в срока по чл. 259 от ГПК, изхожда от легитимирано лице – ищец в първоинстанционното производство, останал недоволен от постановеното решение, откъм съдържание е редовна, поради което и се явява допустима.

Окръжен съд Пловдив, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата, освен при необходимост от прилагане на императивни правни норми.

Настоящият съдебен състав приема, че обжалваното първоинстанционно решение е валидно и допустимо, не е налице нарушение на императивни материално-правни норми.

Производството по делото е образувано по предявен иск с правно основание чл. 415 във вр. с чл. 422 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с 51, ал. 1 ПИКЕЕ и 86 ЗЗД, от „Електроразпределение Юг“ ЕАД, против С. КР. Б., починал в хода на процеса и заместен от наследниците си.

Не се оспорва установената от районен съд фактическа обстановка по делото, а именно, че С.Б., като собственик на имот на ул. **** е бил ползвател на мрежата съгласно параграф 41а, б. а от ДР на ЗЕ, както и, че служители на ищеца са извършили проверка, при която било констатирано неправомерно присъединяване на обекта на ответника, била преизчислена ползваната ел. енергия на основание чл. 51 ПИКЕЕ, като било включено процесното задължение, за което било подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК от „Електроразпределение Юг“ ЕАД като оператор на електроразпределителната мрежа, уважено изцяло от съда. Срещу така издадената заповед по чл. 410 от ГПК било постъпило възражение от длъжника, което обусловило необходимостта от установяване на вземането по съдебен ред, поради което в срока по чл. 415, ал. 4 от ГПК бил предявен настоящия иск.

Доколкото по отношение на тези обстоятелства спор между страните няма, то съдът счита ненужно да преповтаря подробно доказателствата, които ги установяват. При така установеното по делото настоящата инстанция споделя извода на районния съд за наличие на колизия между нормите на ЗЕ и действащите ПИКЕЕ (Правила за измерване на количеството електрическа енергия, издадени от Комисията за енергийно и водно регулиране, Обн. ДВ. бр.35 от 30 Април 2019г., изм. ДВ. бр.57 от 9 Юли 2021г.), необходимостта от прилагане на нормативния акт от по-висока степен, както и поради това липсата на материално правна легитимация на ищеца да претендира плащане на начислената въз основа на направената корекция по сметка допълнителна ел. енергия. Поради това съдът препраща към мотивите на РС Пловдив, на основание чл. 272 ГПК. С оглед направените в жалбата възражения и формирания правен спор, следва да бъде посочено и следното:

Жалбоподателят „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД е оператор на електроразпределителната мрежа, установил нерегламентирана промяна на схемата за свързване на СТИ, довело до непълно измерване, отчитане и съответно заплащане на потребеното от обекта количество ел.енергия, на осн.

чл. 56, ал. 1 от ПИКЕЕ (ДВ бр. 35 от 30.04.2019 г.)

Съгласно трайната съдебна практика по силата на чл. 83, ал. 1, т. 6 и чл. 98а, ал. 2, т. 5 ЗЕ (обн. ДВ, бр. 54/2012 г., в сила от 17.07.2012 г.) е предвидено законово основание за доставчика на електрическа енергия едностранно да коригира сметките на потребителите, само поради обективния факт на констатирано неточно отчитане или неотчитане на доставяната електроенергия. Корекционната процедура цели да се възстанови настъпилото без основание имуществено разместване.

Съгласно § 1, т. 28а, б. "а" от ДР на ЗЕ "краен снабдител" е енергийно предприятие, снабдяващо с електрическа енергия обекти на битови клиенти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение. В случая ответното дружество жалбоподател "Електроразпределение Юг" ЕАД няма качеството на краен снабдител, в какъвто смисъл са и основните оплаквания в жалбата му. То се явява електроразпределително дружество - оператор на електропреносната, респ. електроразпределителна мрежа по смисъла на чл. 92, ал. 1, т. 5 и 6 ЗЕ и § 34а, б. "а" и § 34б, б. "б" от ДР на ЗЕ.

Законодателят, в ЗЕ, е предвидил в полза на кои правни субекти е възможно да се извършва корекция на сметката по правилата по чл.83 ал.1 т.6 от ЗЕ (наредени за краткост ПИКЕЕ). Императивно е посочено, че крайният снабдител извършва корекция на сметката на клиента, съгласно правилата по чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ за потребена електрическа енергия в случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, поради неправомерно присъединяване, промяна в схемата на свързване или неправомерно въздействие върху СТИ. Аргумент за това са и изричните текстове на чл. 98а, ал. 2, т. 6, б. "а" и на чл. 104а, ал. 2, т. 5, б. "а" ЗЕ, от където се извежда възможността за корекция на сметка за минал период единствено в полза на крайния снабдител или на клиента. Това, съгласно утвърдената практика на касационната съдебна инстанция, е проявление на правилото на чл. 183 ЗЗД и на общия принцип за недопускане на неоснователно обогатяване (в сходен смисъл Решение № 124 от 18.06.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2991/2018 г., III г. о., ГК). Закона за енергетиката не предвижда в полза на други субекти или страни по сделки с електрическа енергия да се извършва корекция на сметка на потребител за минал период. Жалбоподателят основава претендираното от него вземане на основание на

уредената в новите ПИКЕЕ (обн., ДВ, бр. 35 от 30.04.2019 г.) възможност да се коригира сметка на крайния клиент от и в полза на електроразпределителното дружество. Така по силата на законовата делегация в чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ, във вр. с чл. 2, ал. 2 от ЗНА, в ПИКЕЕ се определя и кому принадлежи правото едностранно да коригира сметките на битовите клиенти и в чия полза се извършва корекцията, а не само реда и начините за преизчисляване на количеството електрическа енергия при установяване на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия. С оглед на това се явява противоречие между Закона за енергетиката и подзаконовия нормативен акт ПИКЕЕ - чл. 56, ал. 1 и ал. 2, по отношение на това кой субект има право да извършва корекция в сметката на потребителя на електроенергия в случаите на неизмерена или неправилно измерена ел. енергия. На основание чл. 15, ал. 3 от ЗНА, при противоречие между постановление, правилник, наредба или инструкция с нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт. Нормата е императивна. В конкретния случай по-високия по степен акт е Законът за енергетиката, който не предвижда възможност за електроразпределителното дружество да коригира едностранно и в своя полза сметката за консумирана електрическа енергия на крайните клиенти.

Както бе посочено по-горе, съгласно чл. 98, ал. 2, т. 6, буква „а“ от Закона за енергетиката, правният субект, имащ право да извърши корекция в сметката на потребителя на електроенергия, е доставчикът на ел. енергията, а не оператора на електроразпределителната мрежа, какъвто е жалбоподателят „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД. Ето защо незаконосъобразно оператора на мрежата „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД е фактурирал като дължима нему сумата за неизмерената електроенергия, без да е материалноправно легитимиран да извърши корекцията на сметка на потребител за минал период. Посочените норми на Закона за енергетиката, указващи кой правен субект има право да извършва корекция на сметка на потребителя за минал период, настоящият състав намира императивни и следователно за спазването им следи и служебно. Поради това и съдът приема за неоснователен предявеният иск за признаване за установено, че в полза на ищцовото дружество е дължима стойността на допълнително начислена ел. енергия вследствие установено неизмерване на количество електроенергия за периода от 23.11.2018г.-22.05.2019г. за обект на потребление, находящ се в гр. П., ул.

***, ведно с обезщетение за забавено плащане на главницата в размер на законната лихва за периода 13.08.2019 г.–16.01.2020 г. и считано от датата на постъпване на заявлението в съда – 17.01.2020 г. до окончателното ѝ погасяване, за които суми е била издадена Заповед № 286 от 20.01.2020 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, по ч. гр. дело № 683/2020 г. по описа на ПРС.

Поради изложеното въззивната жалба се явява неоснователна, а обжалваното решение, като правилно следва да бъде потвърдено. С оглед изхода на делото се дължат разноси на въззиваемите Е.Б., Л.Б. и З.Й. в размер на 300 лв., съгласно представен списък на разноските по чл. 80 от ГПК и договор за правна защита и съдействие от 04.03.2022 г.

На основание чл. 280, ал. 3 ГПК решението не подлежи на касационно обжалване. Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 261733 от 14.06.2021 г., по гр.дело № 2780 по описа на Районен съд Пловдив за 2020 г., XIV граждански състав.

ОСЪЖДА „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, ул.“***, да заплати на Л. Г. Б., ЕГН *****, ЕМ. С. Б. ЕГН ***** и ЗЛ. С. Й., ЕГН *****, всички с посочен адрес гр. П**, ул. ****, сумата от 300 лв. (триста лева), представляваща разноси за заплатено адвокатско възнаграждение във въззивното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____